

Muchin: Rozhovory s blbci. Ubíjení lidstva internetem...

- CZ24 News | 5. února 2024

RUSKO: Rozhovory s blbci...

Práce je velká, rozdělil jsem ji na čtyři části.

Občas máte prostě chuť si zanádat – jak se ze všech sil snažíte někomu vysvětlit věci, které se vám zdají samozřejmé, a tento člověk zná všechna slova, kterými to objasňujete, a dokonce se s vámi těmito slovy hádá, a pak najednou zjistíte že z vašeho vysvětlení nic nepochopil a jen hloupě opakuje to, co se kdysi naučil (*ve škole*) nazpaměť v reakci na zvuky těchto slov. A není to o tom, že to něco nezná, ale je to o tom, že mne nepochopil, stejně jako nechápe to, co se naučil nazpaměť.

Tady je příklad. Na televizním kanálu Rusko-1 (*«Россия-1»*) se moderátor pořadu „Ráno Ruska“ TV Denis Stojkov se vši vážností zeptal svého spolubesedníka, jak může nadzvukové letadlo komunikovat s dispečerem letového provozu, když letadlo letí rychleji než zvuk? Jak může pilot slyšet povely řídicího letového provozu, když slova dispečera letadlo nedohání?

Navíc to nebyl jen tak nějaký malý klouček, ten co se zeptal, ale muž kolem 50 let, který vystudoval školu v SSSR a má dvě vysokoškolská vzdělání – Ruskou státní akademii tělesné kultury a Státní univerzitu managementu. Denis Stojkov je navíc také vzorovým ruským vědcem – kandidátem ekonomických věd.

Pravda, je to novinář a to, jak se říká, mluví za vše, každopádně v komentářích ke zprávám bylo toto: *„Pracoval jsem v televizi (jako IT specialista) – všichni jsou tam hloupí, říkal jsem jim specialisté v ni jedné sféře“*. (Vzhledem k dnešku by se hodilo – a nejen o takových, ale třeba i o západních politicích – označení *„specialisté na nic!“* – pozn.překl.)

Ale jak to??

Když totiž mluví s celým Ruskem, dělají z ruských občanů stejně hloupé, jako jsou oni sami.

Pokusme se tento problém zvážit ze všech stran.

O fantazii

Nedávno jsem si všiml, že v Rusku (*a vůbec nejen tam* – pozn.překl.) se pojem „fantazírování“ tradičně nectí. Toto slovo pochází z latinského kořene *phantasia* a do ruštiny se dostalo za Petra I. Navíc i bez jakéhokoli vysvětlení je jasné, že fantazie se mezi ruskou inteligencí nectí (*na Západě už vůbec ne*) – byla to právě (*osobní a ne jiní „vzděšlaní lidé“!* – pozn.překl.) inteligence, která dala člověku schopnému fantazie, přezíravou přezdívku „fantasta“, která popisuje člověka prázdného, hloupého, ale upovídaného. Jako Manilov z Mrtvých duší.

Wikipedie uvádí, že ruský inteligent, ruský a sovětský filozof, spisovatel a překladatel Jakov Emmanuilovič Golosovker (1890-1967) dokonce stavěl do protikladu „představivost“ a „fantazii“ v sovětské filozofii a tvrdil, že *„na základě představivosti, mohou být vystavěny „vědecké hypotézy“, ale na fantazii – ne, protože fantazie je totožná s iluzí a klamem (bludem), to znamená, že se projevuje jako negativní stránka představivosti.“*

No tohle – negativní!

Ano, vlastně i bez Golosovkera je jasné, že fantazie mezi inteligencí (mimořádně, možná i nejen pouze mezi ruskou) není v úctě – stačí si připomenout, zda jsou mezi kladnými hrdiny ruské i zahraniční inteligence fantastové.

Protože jsem i já sám velmi dlouho vnímal pojem „fantazírovat“, mírně řečeno, bez respektu – jako zbytečnou činnost – dokud jsem na tento pojem nenarazil v „*Úvahách před popravou*“ německého polního maršála Wilhelma Keitelera, náčelníka štábu Nejvyššího vrchního velení nacistického Německa. Při charakterizaci Hitlera Keitel napsal:

„... Führer s ničím nesrovnatelným darem předvídavosti pronikal do všech detailů praktické realizace svých vlastních idejí a vždy, když něco udělal, hleděl na kořen záležitosti. Musel jsem to znovu a znovu konstatovat ve všech oblastech své služební sféry. Jak vrchní velitelé, tak i my v OKW jsme byli nuceni použít tento základní způsob práce. Vůdce neúnavně kladl otázky, komentoval a dělal poznámky, snažil se uchopit samotnou podstatu problému, do té doby co jeho nepopsatelná fantazie ještě viděla nějaké mezery.. Z toho všeho si lze představit, proč jsme mu často po celé hodiny dokladovali a probírali s ním různé záležitosti. Byl to důsledek jeho způsobu práce, který byl tak odlišný od našich tradičních vojenských návyků, které nás naučily přenášet rozhodnutí plnit dané rozkazy těm nejnižší stojícím orgánům a štábům.“

Je jasné, že přes všechnu svou genialitu Hitler nakonec ustoupil Stalinovi, který předvídal ještě lépe – měl ještě silnější fantazii – ale zajímalo mě, že, jak se ukázalo, ne „inteligentující“ žvanilové, ale „lidé díla“ oceňují fantazii velmi vysoko.

Proč?

Představivost v chodu

A co je představivost? Koneckonců jde o schopnost představit si v mysli ve formě obrazu něco, co dosud nebylo vidět – to je opravdová tvůrčí schopnost. I když na tlachání už tato schopnost dostačuje – inteligenti budou nadšeni slovy, kterými autor popisuje představu.

Ale lidem díla toto žvanění nestačí – potřebují dělat práci, a ne žvanit, – potřebují ve svých myslích vidět ve formě obrazů („filmu“ – pozn.překl.), co se stane, když se toto, jimi představované, ukáže být v různých ŽIVOTNÍCH SITUACÍCH. Nebo dokonce ne dosud jen představené, ale i již známé se pak objeví v různých situacích. Jinými slovy, představivost je statická, je to nehybnost, ale fantazie to je dynamika, to jsou varianty akce.

Hitler si tedy v duchu prošel desítky a možná stovky variant jednání svých protivníků a spojenců a vybral si tu, která byla v jeho chápání nejpodstatnější. A jednal podle této možnosti a vyvolával tak obdiv svých generálů za dar své předvídavosti. Ale vždyť ve skutečnosti to byl koneckonců dar fantazie.

Ale jak můžete žít nezávisle a svobodně bez schopnosti předvídat důsledky toho či onoho ze svých činů? To je nemožné! Bez fantazie se zcela jistě stanete otrokem toho, komu důvěřujete. Je to váš pán – jako by vám pak řekl, co se stane, když uděláte to či ono. A vy to děláte! Nebudou vám ani muset nasazovat okovy – řeknou vám, že tak to řekl „akademik Sacharov“ nebo „velký vědec Sachs“ nebo akademik medicíny a vy poběžíte tam, kam vám řekli, a budete hlasovat „svým srdcem“ a dáte si do předloktí píchnout injekci s neznámou látkou.

Tak jako příklad řekněme v dobách SSSR v Moskvě bylo obrovské množství ústavů a v nich seděly zástupy vědců a tito vědci byli živeni daněmi a příjmy vybíranými z celého SSSR. A zde je otázka,

kteřá vyžaduje fantazii a předvídavost – pokud bude zničen SSSR, co se stane s tímto příjmem peněz na krmení vědy? No, kolik ve skutečnosti bylo zapotřebí fantazie k předvídání, co bude s příjmem vědce, když zničí SSSR? Jako u makaka? Jako u pavouka?

Ale byla to právě Moskva se svými hordami vědců, kteří hlasovali pro rozpad SSSR! Jak tomu [rozumět](#)?

Obr. Text na transparentech: Vydejte vědcům dlužné výplaty! A Hladový vědec fyzik HANBA Ruska. A v pozadí, jestli to správně vidím, tak je – Anulujte naše dluhy zrozené hanebnou politikou reformátorů. Foto je cca z poloviny devadesátých let 20. století pár let po rozpadu SSSR – pozn.překl.

Položte si otázku – tito lidé, kteří se sami nazývali „vědci“, dokázali předvídat i to nejzákladnější, nejelementárnější? Dokázali fantazírovat i o každodenních obyčejných tématech? Co tedy očekávat z úhlu pohledu jejich profesionální činnosti – nějakési-jakési objevy?

A co můžeme říci o stovkách milionů a miliardách těch, kteří pro svůj život využívají předpovědi proroků, kteří před tisíci lety neměli o životě ani setinu znalostí, které dnes všichni lidé jsou povinni mít i byť jen po střední škole? Ostatně současná vláda religii (*to nemusí být nutně náboženství, ale plně stačí „modrá obrazovka“ vašeho – mobilu! – pozn.překl.*) je přímým výsměchem duševním schopnostem lidí. Růst, byť jen okázalý, religiozity je nesporným důsledkem debilizace obyvatelstva – jinou příčinu pro to nevymyslíš. A tento růst ukazuje, že s rozvojem techniky a technologií – zejména technologií a komunikačních technologií – dochází k trvalému ohlupování lidstva.

Vidět v mysli

Ale poznamenejme, že je nemožné fantazírovat o událostech, pokud si obrazně nepředstavujete všechny detaily svých fantazií. Je nemožné fantazírovat, dokud nepochopíte všechny detaily událostí a NEVIDÍTE je ve své mysli. Ostatně Keitel o této stránce Hitlerovy duševní práce také řekl: “Vůdce neúnavně kladl otázky, komentoval a dělal poznámky, snažil se uchopit samotnou podstatu problému, do té doby co jeho nepopsatelná fantazie ještě viděla nějaké mezery.”

Co znamená „fantazie viděla mezery“?

Před dvěma lety jsem napsal knihu „Logika pro žáka (učebnice správného myšlení)“. Rukopis knihy vydavatelství nepřijalo k vydání z toho důvodu, že dnes takovou knihu nebudou číst ani školáci, ani jejich rodiče, tudíž ji nekoupí. (*Zde rusky ke stažení či pročení – <http://flibusta.is/b/564630> zde jsou i další knihy J. Muchina*)

V tomto rukopisu jsem uvedl následující příklad.

Před mnoha lety, když jsem byl ještě šéfredaktorem časopisu Duel, mi jeden čtenář ve středním věku přinesl k uveřejnění v novinách příběh „veterána“ Velké vlastenecké války, který (ten příběh) tohoto čtenáře nadchl. A v textu tento „veterán“ vyprávěl spoustu věcí, včetně toho, jak běžel do útoku bažinou přes rákosí a na této bažině narazil na zákop, ve kterém seděl německý voják v zelené uniformě a tento „veterán“ ho buď statečně zabil nebo vzal do zajetí. Ale když jsem četl tento nesmysl, mechanicky jsem si představil sebe na místě tohoto vojáka a pochopil jsem, že nemůžu běžet, vytahovat nohy z bláta a dokonce ani rozhrnovat rákosí, nedokážu to tak tiše, aby mne Němec neslyšel jako první, a nevystřelil na mě několikrát, než k němu doběhnu. Němec nemohl vykopat zákop v bažině, tento zákop byl nesmyslný, nejen protože by byl okamžitě zaplaven vodou, ale kvůli rákosí by z takového zákopu nebylo nic vidět, Němec nemohl v tomto zákopu sedět po krk ve vodě a uniforma Němců byla šedá, a ne zelená.

Proč, čtenář obdivující tuto lež, neviděl hloupou lež tohoto „veterána“? Ale čtenář neměl představivost, kterou by „rozpohyboval“ svou fantazií, aby si tuto situaci představil, navíc byl „salónním“ Moskvanem, který možná nikdy neviděl bažinu, lopatu nebo rákos a nepamatoval si, jak vypadali ti Němci. Sám falešný „veterán“ nic z toho neviděl, ale nebral to v potaz. Všechna slova z jeho příběhů pro ně oba byla jen slova – zvuky – které v jejich mysli nevyvolávaly žádné obrazy.

To znamená, že abyste mohli rychle vidět lež ve zprávě, musíte vidět všechna podstatná jména této zprávy ve formě předmětů a situací a všechna slovesa ve formě akcí, které popisují.

Bohužel, lidé jsou toho schopni stále méně, nebo spíše ve stále užších oblastech života, protože jsou stále méně v situacích skutečného života a stále více si plní paměť počítačovými hrami nebo zcela nesouvisejícími s životními situacemi fantasmagoriemi, fikcí nebo drby typu ala „Blesk“. A z toho vychází obrovská hloupost všech.

To znamená, že abyste mohli fantazírovat, nestačí jen znát pouze slova, ale musíte ve své mysli vidět obrazy všech elementů (*prvků*) svých fantazií, je málo toho, pokud nevidíte obrazy toho, o čem přemýšlíte, pak nejste schopni o tom vůbec přemýšlet, nebo spíš přesněji, slova si připomínáte, ale to nebude zajímavé. Když nic nevidíte, pak to také nemůžete „rozpohybovat“.

Promiňte – řeknou mi – ale co když člověk není odborník, co když v této záležitosti nemá potřebné vzdělání?

Ale nemluvíme přece o znalosti všeho, co vědí specialisté, mluvíme o znalosti principiálních momentů, které je škola povinna naučit používat, jinak řečeno, například, proč slova dispečera letového provozu dorazí k letadlu, byla škola povinna vysvětlit. To je přece elementární fyzika.

Ale nač je hlupákům si něco představovat, když jim řeknou, aby tomu věřili? Je to tak snadné věřit! Lidé se ani nesnaží představit si, jak by mohl posmrtný život vypadat, ale jsou si jisti, že tam bude vše skvělé.

.Koneckonců, složité problémy můžete vyřešit sami s patřičným přáním. Zde je stejný příklad.

Pochopit je možné všechno

Tentýž Hitler nebyl formálně ani důstojníkem a ani polním maršálem, ale samostatně a rychle si prostudoval, co polní maršál potřebuje, a díky své schopnosti fantazie začal chápat vojenské záležitosti lépe než oni.

Historici například téměř jednomyslně tvrdí, že vítězný plán války mezi Německem a Francií a jeho spojenci – plán průlomu německých vojsk přes Ardeny do Abbeville v roce 1940 – patří německému generálu Mansteinovi. Ve skutečnosti, píše Keitel, byla tato myšlenka Hitlerovým plánem od samotného počátku. V říjnu 1939, kdy se uvažovalo o úplně první verzi válečného plánu postupu ve Francii, vypracovaném německým generálním štábem, se stalo následující. *„O několik dní později – to bylo, předpokládám, v polovině října – byl generál Halder povolán k Führerovi, aby podal zprávu o operačním plánu Západ. Jodl a já jsme byli přítomni. Hitler sice řečníka přerušoval různými poznámkami, ale na závěr řekl: zdrží se vyjádření svého postoje, dokud mu Halder nepředá mapu s plánem operace. Když Halder odešel, Hitler nám řekl asi toto: vždyť toto je starý Schlieffenův plán se silným pravým křídlem na pobřeží Atlantiku; takové operace neprojdou dvakrát beztréstně! Ale zastávám úplně jiný názor a v příštích dnech vám (Jodlovi a mně) o tom řeknu a pak si promluvíme s OKH sám.“*

Nechci zde pro nedostatek času uvažovat o operačních otázkách z toho vyplývajících, ale omezím se na konstatování: byl to Hitler osobně, kdo vyžadoval průlom tankových skupin přes Sedan k pobřeží

Atlantiku v Abbeville, aby zezadu přepadl a odřízl francouzsko-anglickou motorizovanou armádu“.

Německý generální štáb se postavil proti tomuto plánu jako jeden muž, ale už tehdy, v říjnu 1939, Hitler řekl: *“Tuto válku vyhraje, i když to stonásobně odporuje doktríně generálního štábu.”* A Mansteinovo setkání s Hitlerem, na kterém mu Manstein představil svoje ideje ohledně plánu, se uskutečnilo až v únoru 1940. A protože Mansteinovým přítelem byl Hitlerův pobočník, takže hádejte dnes třikrát: buď Manstein sám zamýšlel průlom přes Ardeny, nebo mu jeho přítel napověděl, co říci Hitlerovi, aby se mu zalíbil.

Lidé díla se snaží pochopit podstatu věci, a ne to, jaké epolety nosí ten, kdo tuto podstatu vyjadřuje. Ale hlupáci, to je jiná věc, pro hlupáky je důležité, jestli ten, kdo k nim promlouvá, má diplom nebo akademický titul, protože ten hlupák stejně není schopen pochopit, co říká ten, kdo je v uniformě, nebo co říká ten, kdo je bez nárameníků. Hlupák se naopak považuje za chytrého a chytrý je přece ten, kdo „věří specialistům“.

Poznámka překl.: nejen u nás, se lidé ve volných chvílích občas schází v hospodách mezi svými, kde si pokekají a vymění názory a zlehka popijí. Do této chvíle je to v pořádku, i když mně osobně se nelíbí ten chlast, ale budiž v nějaké přiměřené formě. Špatné ale nastoupí tehdy, když se tam lidé začnou scházet i proto, aby si nechali „poradit“, aby nevybočovali z řady! Když rezignují na skutečně své vlastní pohledy a názory.

Přesto to však vůbec není o géniu Hitlera – o Hitlera ani vůbec nejde – je to jen příklad, aby se dalo říci: *“I Hitler uměl, ale ty?!”* Jde o pochopení toho, že pro člověka je velmi důležité, aby měl schopnost fantazie, a tedy i schopnost předvídat události. Předvídat! Vy sami předvídejte!

Poznámka překl.: Přinesl jsem nedávno také povídání o Žirinovském a jeho „proroctvích“. Vše to vyplývalo právě ze schopnosti fantazie na základě důkladných a hlubokých znalostí a nesporně i díky informacím, které mohl získat jakp dlouholetý poslanec v ruské Dumě. Ta fantazie, to je vlastně dar dávat věci, záležitosti a události do souvislostí a nacházet logická pokračování jejich děje.

Dobrá, zvláště pro nechápavé debilní “bojovníky proti fašismu” místo příkladu s Hitlerem uvedu příklad s Čukčem. Čukča připravoval dříví, vylezl na strom a řeže větev, na které sedí. Kolemjdoucí geolog k němu poznamená: *“Spadneš!”* Čukča se přezíravě podíval na geologa: *“Jdi si svou cestou, ty blázne!”* A pokračoval v řezání. Spadl. A teď se podíval uctivě za geologem: *“Šaman!”*

Takže chci, aby se všichni lidé stali alespoň takovými šamany.

Co je k tomu potřeba si ale povíme až v pokračování.

AUTOR: Jurij Ignatěvič Muchin

Zpracoval: Peter008/Pokec24

[ZDROJ](#)